

Αθωνική

ΜΑΡΤΙΟΣ 2005 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 111

Πολιτεία

Ο κομμουνιστής...

Είς τήν οικογένειαν, όπου συχνότατα ἐπήγαινε ὁ Παπα-Νικόλας Πλανᾶς, τόν χώρο τους ἐντός τῆς αὐλῆς τόν εἶχε ἐνοικιάσει ἕνας τσαγκάρης κομμουνιστής, ἐκ τῶν σημαίνοντων στελεχῶν. Τό μῖσος του πρὸς ὄλους, καί ἐξαιρετικῶς πρὸς τοὺς ἱερεῖς, δέν εἶχε ὄρια. Ἐκεῖ πού εἰργάζετο, παραληροῦσε μονολογῶν, ἀπό πού θ' ἀρχίση μέ τήν παρέα του νά σφάζουν τοὺς παπάδες. Καί ἔλεγε: "Πρῶτα-πρῶτα, θά σφάξουμε τοὺς παπάδες τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς". Καί ἔλεγε συνέχεια καί γιά τοὺς ἄλλους.

Ὁ Παπποῦς μέ τήν καλωσύνην του πῆγε κοντά του καί τοῦ λέγει: "Καλησπέρα, παιδί μου". Ἐκεῖνος, χωρίς νά σηκώση τό κεφάλι του ἀπό τήν δουλειά, κάτι μουρμούρισε.

Τό ἐπόμενο Σάββατο πῆγε πάλι ὁ Παπποῦς: "Καλησπέρα, Λουκά μου". Ἐκεῖνος τοῦ ἀπήντησε "καλησπέρα" χωρίς νά σηκώση καί πάλι τό κεφάλι του.

Εἰς τρίτην ἐπίσκεψιν, τοῦ λέγει πάλιν ὁ Παπποῦς: "Καλησπέρα, Λουκά μου, τί κάνεις παιδί μου;". Ἐδέησε νά πῆ "καλά, παπποῦ".

Ὁ Παπποῦς συνέχισε νά τόν ἐπισκέπτεται ἐκεῖ πού δούλευε, μέχρι πού ἔσπασε ὁ πάγος. Σηκώνεται ὁ Λουκάς ἀπό τήν δουλειά του, τοῦ ἀσπάζεται μέ σεβασμό τό χέρι καί λέγει στοὺς παρευρισκόμενους: "Ὅταν θά σκοτώσουν τοὺς παπάδες, ἐγώ θά πῶ γιά τόν Παπα-Νικόλα νά μὴν τόν σκοτώσουν. Καί ὄχι μόνον θά εἰπῶ, ἀλλά θά τόν περιφρουρήσω".

Στή συνέχεια, ὅταν πῆγαινε στήν αὐλή του ὁ Παπποῦς ἔσπευδε αὐτός πρῶτος νά τόν συναντᾶ καί νά τοῦ φιλᾷ τό χέρι. Οὔτε ἤξερε ὁ Παπποῦς τίς προθέσεις του, οὔτε ἀπό κομμουνισμό εἶχε ἰδέαν, οὔτε καί τήν μεταβολήν του κατάλαβε. Ποιός ξέρει πῶς ἔβλεπε αὐτός μέ τό διορατικόν τῆς ψυχῆς του.

Ὁ κομμουνιστής αὐτός, ὅσα κηρύγματα κι ἂν ἄκουε καί ὅσας συμβουλᾶς κι ἂν τοῦ ἔλεγαν, τίποτε δέν θά μπορούσε νά ἐπιδράσῃ εἰς τήν πεπωρωμένην ψυχὴν του, ὅσον ἡ ἀγαθότης τοῦ Παπα-Νικόλα, μέ τό νά τόν ἐπισκέπτεται, ἀδιαφορῶν ἂν αὐτός, κατ' ἀρχήν, τόν περιφρονοῦσε.

Μέ τήν εὐχούλα τοῦ Παππούλη μετενόησε. Καί ὅταν λίγο ἀργότερα ἀρρώστησε ἀπό παράλυσιν τῶν κάτω ἄκρων καί ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν, ἐκοιμήθη ὡς καλός χριστιανός καί χωρίς νά... σκοτώσῃ κανένα. Αὐτή τήν ἐπίδρασιν εἶχε ἡ φυσιογνωμία τοῦ Παπποῦ σέ ὅσους τόν ἐγνώριζαν.

Ἀπό τό βιβλίον "Βίος καί πολιτεία τοῦ Παπα-Νικόλα Πλανᾶ"

ΓΕΡΟΝΤΩΝ

Χωρίς τό φῶς ὄλα εἶναι σκοτεινά καί χωρίς τήν ταπεινοφροσύνη τίποτε δέν ὑπάρχει ἐντός τοῦ ἀνθρώπου, παρά μόνο ἕνα σκοτάδι.

Ὅπως τό κερί, ἂν δέν θερμανθῇ καί μαλακώσῃ, δέν μπορεί νά δεχθῇ ἐπάνω του τήν σφραγίδα, ἔ-

τσι καί ἡ ψυχὴ, χωρίς νά δοκιμασθῇ μέ τοὺς κόπους καί τίς ἀσθένειες, δέν μπορεί νά λάβῃ ἐπάνω της τήν σφραγίδα τῆς ἀρετῆς.

† **Γέρων Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ**

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος κάνει τόν ἄνθρωπον νά ἐκπέμπῃ ἀκτίνας. Πρέπει ὁμως ὁ ἄλλος νά ἔχη καλόν δέκτην διά νά τό καταλάβῃ.

Ὁ ἄνθρωπος, πού ἔχει ἐγωισμό, δέν ἐλκύει κανένα. Καί ἂν ἐλκύσῃ κάποιον, αὐτός γρηγορᾶ θ' ἀπομακρυνθῇ.

† **Γέρων Ἀμφιλόχιος Μακρῆς**

Ἄν ἕνας ἄνθρωπος ἔχει κάποιο χάρισμα, νά μὴν ὑπερφηανεύεται, γιατί θά τοῦ τό πάρει ὁ Θεός γιά νά ταπεινωθεῖ.

Γιά νά καθάρισῃ ἡ ψυχὴ ἀπό τίς ἀμαρτίες, χρειάζεται μετάνοια, δάκρυα καί ὑπομονή στοὺς πειρασμούς.

† **Γέρων Εὐμένιος**

Γιά ν' ἀναιρεθοῦν ὄλες οἱ ἀνοησίες, πού γράφονται κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, θά ἔπρεπε νά ἦσαν τά βουνά μυαλά, τά δένδρα κονδυλοφόροι, ἡ θάλασσα μελάνι καί οἱ κάμποι χαρτί.

Στοὺς λογισμούς κατακρίσεως ν' ἀντιπαρατάσσουμε τά προτερήματα τῶν ἀδελφῶν.

† **Γέρων Ἐπιφάνιος**

Σήμερα οἱ ἄνθρωποι ζητοῦν νά τοὺς ἀγαπήσουν καί γι' αὐτό ἀποτυγχάνουν. Τό σωστό εἶναι νά μὴν ἐνδιαφέρεσαι ἂν σέ ἀγαποῦν, ἀλλά ἂν ἐσύ ἀγαπᾶς τόν Χριστό καί τοὺς ἀνθρώπους. Μόνον ἔτσι γεμίζει ἡ ψυχὴ.

† **Γέρων Πορφύριος**

Κύριέ μου Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ Χριστέ· ὁ Θεός τῶν οἰκτιρμῶν· ἡ τοῦ ἐλέους ἄβυσσος· ὁ μετανοῶν ἐπί κακίαις ἀνθρώπων· ἐμέ μετανοοῦντα ἀρτίως καί πίστει προσερχόμενον, ὑπόδεξαι καί ἐλέησόν με τόν ἁμαρτωλόν, τόν ἄσωτον, τόν παμβέβηλον, τόν πανάθλιον, τόν βλάσφημον, τόν ἐπίορκον, τόν ψεύστην, τόν λοῖδορον, τόν ὑβριστήν, τόν κατάλαλον, τόν ὀργίλον, τόν μνησικάκον, τόν φθονερόν, τόν σκανδαλοποιόν, τόν ἄσπλαγχνον, τόν ἀνελεήμονα, τόν φιλοκτήμονα, τόν φιλόδοξον, τόν φιλήδονον, τόν γαστρίμαργον, τόν μέθυσον, τόν ράθυμον, τόν γελωτοποιόν, τόν μετεωριστήν, τόν κενόδοξον, τόν υπερήφανον, τόν καταφρονητήν τῶν θείων Σου ἐντολῶν.

Καί μή διά τό πλῆθος τῶν τοσοῦτων μου ἐγκλημάτων, τῷ πλήθει ὑποβάλης με τῶν κολάσεων.

Ἄλλά Σύ, Κύριε Ἰησοῦ, ὁ Θεός μου, ὁ μακρόθυμος καί οἰκτίρμων, οἰκτείρησον τήν ἐμήν καρδίαν, τήν συντετριμμένην ταῖς ἁμαρτίαις καί κατακεκριμένην ὑπό τοῦ συνειδότος· διά τό μή φυλάξαι τάς ἱεράς συνθήκας τοῦ ἁγίου βαπτίσματος (καί τοῦ θεοῦ καί ἀγγελικοῦ σχήματος τῶν μοναχῶν). Καί νῦν διά τάς (διπτάς) ταύτας ὑποσχέσεις στενάζω καί ὀδυρόμαι, ἐλεηθῆναι δωρεάν, καί μόνη τῇ Σῆ χρηστότητι συγχωρηθῆναι δεόμενος, καί τῶν κολάσεων ἐλευθερωθῆναι ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ναί, Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, σῶσόν με ἀπεγνωσμένον, καί μή κατασχύνῃς με ἀπό τῆς ἐλπίδος καί προσδοκίας μου. Οἰκτείρησόν με τόν τούς οἰκτιρμούς Σου ἐπικαλούμενον· καθάρισόν με τόν ἐπιλωμένον· λεύκανον τόν ρυπωθέντα μου χιτῶνα καί διάσωσόν με τόν ἄσωτον· μή κατακρίνης με τόν κατακεκριμένον· μή παραδῶς τοῖς νοητοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐπικαλουμένην

Σε· μή τῇ φλογί τῆς γεέννης καταδικάσης με, δά τήν παράβασιν τῶν ὑποσχέσεων καί

ἱερῶν συνθηκῶν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος (καί τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος).

Κύριέ μου Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, ὁ μακρόθυμος καί ἀνεξίκακος, καί ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασί Σου· (ὁ ὀδηγήσας με πρὸς τήν ἀγγελικὴν διαγωγήν) καταξίωσόν με ἀπό τῆς σήμερον εἰλικρινῶς Σοι λατρεῦσαι ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις, πρὸς τό ποιῆσαι τινά καρπὸν τῆς μετανοίας ἐπάξιον, (καί διατηρῆσαι ὁσίως τό τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἐπάγγελμα), καί ἐκπληρῶσαι τάς ἱεράς συνθήκας, ἀμώμους καί ὀλοκλήρους. Κύριέ μου Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, παντοκράτορ, μεγαλοδύναμη, κραταίε· ἐμφύτευσον τῇ καρδίᾳ μου τόν φόβον Σου, καί τήν ἀγάπην τῶν νόμων Σου· τόν νοῦν μου

καταύγασον ταῖς ἀκτίσι τῶν χαρισμάτων Σου· τάς αἰσθήσεις μου τῷ λόγῳ Σου ὑπόταξον· τήν θέλησίν μου πρὸς Σέ τόν μόνον ἀληθινόν ἐφετόν ἐπίστρεψον, τήν γλῶσσαν μου παιδαγώγησον, ἵνα λέγῃ καθ' ἐκάστην· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, διά τῆς μακαρίας ἀειπαρθένου Θεοτόκου, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καί σῶσόν με· Κύριε, διά τοῦ τιμίου Σου καί ζωοποιοῦ σταυροῦ, φύλαξόν με.

Κύριε, διά τῶν ἁγίων Σου Ἀγγέλων, τείχισόν με. Κύριε, διά τῶν ἁγίων Σου Ἀποστόλων καί Μαρτύρων, ὀπλίσόν με. Κύριε, διά τῶν ἁγίων Σου πάντων, κατάπεμψον ἐπ' ἐμέ τό μέγα Σου ἔλεος· καί δωρεάν σῶσόν με τόν ὠνητόν τῷ υπερτίμῳ Σου αἵματι.

Τάς πολυχρονίους τῶν ἁμαρτιῶν μου κηλίδας ἐξάλειψον· τά τῆς λαγνείας καί πονηρίας πνεύματα ἀπ' ἐμοῦ ἀποδίωξον· τῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος προσπαθειῶν με ἀπάλλαξον· ὅλον με πρὸς τήν ἀγάπην τῆς αἰδιότητος ἔλκυσον· καί τήν στενήν καί τεθλιμμένην ὁδὸν ὀδεύειν ἐνίσχυσον, μέχρι τῆς ἐσχάτης μου ἡμέρας καί ὥρας καί ἀναπνοῆς· ὅπως Ἀγγέλοις ἀγαθοῖς τήν ψυχὴν μου ἀναθῶ, καί τῶν τελωνίων τοῦ ἀέρος ἐλευθερωθῶ, καί τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγίοις συναριθμηθῶ, καί τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν καταξιωθῶ.

Εὐσπλαγχνικωτάτη τοῦ γλυκυτάτου μου Ἰησοῦ Μήτηρ· πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀθλίου καί ἁμαρτωλοῦ·

ἵνα εἰσακούσῃ μου τῆς πενιχρᾶς δεήσεως ὁ Υἱός καί Θεός σου. Σταυρέ πανσεβάσμιε, τό ὄπλον τῆς σωτηρίας ἡμῶν· τῆς ἡμετέρας σωτηρίας τό σύμβολον· ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ πάντα πονηρόν λογισμόν καί πᾶσαν ἐπιβουλήν τῆς τοῦ ἀντικειμένου δυνάμεως, διά δαιμόνων καί ἀνθρώπων ἐνεργουμένην. Παμμέγιστοι Ταξίαρχαι, Μιχαήλ καί Γαβριήλ, ἐγγυηταί μου καί ρῦστα. Ἄγιε Ἄγγελε, φρουρέ μου καί φύλαξ· καί πάντες ἅγιοι Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, ὀδηγεῖτε με εἰς τό πανάγιον τοῦ Θεοῦ θέλημα· ἀντιλαμβάνεσθέ μου τῆς ἀσθενείας, ἦν καί σῶματι καί γνώμῃ

Κύριόν μου

περίκειμαι· φυλάττετέ με ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ ἐχθροῦ, καί πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Δημιουργῷ· ἵνα ἐλεήσῃ με τόν παραβάτην τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἐντολῶν· καί ἐν εἰρήνῃ ψυχῆς καί μετανοίᾳ ἀληθινῇ δώῃ μοι πολιτεῦεσθαι μέχρι τοῦ τῆς ζωῆς μου τέλους. Καί ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς ψυχῆς μου ἀπό τοῦ σώματος, παράστητέ μοι ἐγγύθεν παρήγοροι, περιθάλλοντες, περιφρουροῦντες καί πληροφοροῦντες μοι τήν ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπὸ γῆν κολαστηρίων, διά μόνην τήν τοῦ Θεοῦ ἐλεημοσύνην.

Ἄγιε ἐνδοξε Ἰωάννη, Προφήτα καί Πρόδρομε καί βαπτιστά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἄγιοι, ἐνδοξοί, νεοκήρυκες καί πρωτοκορυφαῖοι Ἀπόστολοι, Πέτρε, Παῦλε,

καί πάντες ἅγιοι Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, ὀδηγεῖτε με εἰς τό πανάγιον τοῦ Θεοῦ θέλημα· ἀντιλαμβάνεσθέ μου τῆς ἀσθενείας, ἦν καί σῶματι καί γνώμῃ

Ἰωάννη Θεολόγε, σύν τοῖς λοιποῖς Εὐαγγελισταῖς καί Ἀποστόλοις, προσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἅγιοι καί Δίκαιοι Θεοπάτορες, Ἰωακείμ καί Ἄννα, Ἰωσήφ μνήστορ καί Συμεών Θεοδόχε, προσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἅγιοι Προφῆται καί κήρυκες τῆς παρουσίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἅγιοι Πατέρες, Ποιμένες καί Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, Βασίλειε, Γρηγόριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, Ἀθανάσιε, Κύριλλε, Νικόλαε, Σπυρίδων καί πάντες ἅγιοι Ἱεράρχαι, προσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἅγιοι Ἱερομάρτυρες, Ὁσιομάρτυρες καί Ὁμολογηταί, πρόσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἅγιοι μεγαλομάρτυρες, Δημήτριε, Γεώργιε, Θεόδωρε, Ἀρτέμει, Προκόπιε, οἱ Τεσσαράκοντα καί πάντες ἅγιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καί θαυματουργοί, Κοσμᾶ καί Δαμιανέ, Κύρε καί Ἰωάννη, Παντελεῆμον καί Ἑρμόλαε καί οἱ λοιποί, πρεσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. ὅσοι θεοφόροι πατέρες, Ἀντώνιε, Παῦλε, Εὐθύμει, Σάββα, Ἀρσένιε, Ὀνούφριε, Παχώμει, Θεοδόσιε, Ἐφραίμ, Ἰωάννη Δαμασκηνέ, Ἰωάννη τῆς Κλίμακος, Πέτρε, Ἀθανάσιε καί πάντες ὅσοι, πρεσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ὁσία Μαρία Αἴγυπτία καί ὅσαι τῶν τιμίων καί ὁσίων γυναικῶν, αἱ καλῶς ἀσκήσασαι καί ἀθλήσασαι καί τόν Χριστόν ὁμολογήσασαι, πρεσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἅγιοι Πάντες, οἱ ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστήσαντες τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύσατε ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἀναπολογήτου καί ὑπέρ πάντας τούς ἀπ' αἰῶνος ἁμαρτωλοὺς ἁμαρτωλοῦ.

ὦν τὰς ἱκεσίας καί παρακλήσεις προσδεξάμενος καί εἰσακούσας, Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· συγχώρησον εἰ τι Σοι ἤμαρτον ἀπό γεννήσεώς μου, καί μέχρι τῆς νῦν ἡμέρας καί ὥρας, ἐν λόγῳ, ἔργῳ, γνώσει καί ἀγνοίᾳ· κατὰ νοῦν καί διάνοιαν, καί ἐν πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσιν. Ὡσαύτως συγχώρησον καί ἐλέησον, καί τούς Πατέρας καί ἀδελφούς μου, καί πάντας τούς ἀπανταχοῦ ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, μοναχοὺς καί ὀρθοδόξους χριστιανούς, καί τούς μισοῦντας καί ἀγαπῶντας με· καί τούς ἐλεοῦντας καί διακονοῦντάς μοι· καί τούς ἐντειλαμένους μοι τῷ ἀναξίῳ εὐχεσθαι ὑπέρ αὐτῶν. Καί οὐς ἔβλαψα, ἢ ἐλύπησα, ἢ κατηρασάμην καί τούς τὰ αὐτά μοι ποιοῦντας ἢ ποιήσαντας· καί χάρισαι τὰ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καί ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς εὐδοκεῖ ἡ φιλανθρωπία Σου. Ἀνάπαυσον καί τούς προαπελθόντας πατέρας καί ἀδελφούς ἡμῶν καί δι' εὐχῶν πάντων οἰκτείρησόν μου τήν ἀθλιότητα· καί ποιήσόν με οἶον θέλεις, καί ὡς θέλεις, κἄν θέλω, κἄν μή θέλω.

Καί καταξίωσόν με ἀνενόχως, καί ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων καί ζωοποιῶν Σου μυστηρίων, καί μή εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτό μοι, ἀναξίως τούτοις προσερχομένῳ· ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς καί σώματος· εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν αἰωνίων κολάσεων· καί εἰς ἀρραβῶνα τῆς ἀτελευτήτου καί μακαρίας ζωῆς· ἐν ἣ σύνταξόν με μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων, Κύριέ μου Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ. Ὅτι Σοί πρέπει ἡ δόξα, ἡ τιμὴ καί ἡ ἐκ πάντων προσκύνησις, σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καί τῷ παναγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου

Ἀπο τὸ γερωντικό

Ἄ γ ώ ν ἕως τὸ Τέλος

Κάποιος ἀσκητῆς εἶχε ζήσει πενήντα χρόνια στὴν ἔρημο, χωρὶς νὰ τρώγῃ ψωμί καί νὰ βάλῃ κρασί στό στόμα του κι ἔλεγε πὼς εἶχε νεκρώσει ἐντελῶς τὰ πάθη τῆς σαρκός, καθὼς καί τὴν φιλαργυρία καί τὴν κενοδοξία.

Σάν τ' ἄκουσε ὁ Ἀββᾶς Ἀβραάμ, πῆγε μιά μέρα νὰ βεβαιωθῇ.

- Εἶπες τέτοιον λόγο, ἀδελφέ; τόν ρώτησε.

- Naί, ἀποκρίθηκε μέ πεποίθησι ἐκεῖνος.

- Ἄς ὑποθέσωμε, τοῦ εἶπε τότε ὁ Γέροντας, πὼς μπαίνοντας ξαφνικά στό κελλί σου, βρῖσκεις μιά γυναίκα στό στρῶμα σου. Ἐχεις τὴν δύναμι νὰ σκεφθῆς πὼς δέν εἶναι γυναίκα;

- Ὅχι, βέβαια, ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ ὁ ἐρημίτης. Μά ἀγωνίζομαι νὰ διώξω τὴν κακὴν ἐπιθυμία.

- Βλέπεις πὼς ζῆ ἀκόμη μέσα σου τὸ πάθος; Δέν ἔχει νεκρωθῇ, μόνο πού τὸ ἔχεις περιορίσει. Ἄς ποῦμε τώρα πὼς στὸν δρόμο πού πηγαίνεις, βλέπεις λιθάρια καί ὄστρακα κι ἀνάμεσα τους χρυσάφι. Εἶσαι σέ θέσι νὰ τὸ περιφρονήσῃς σάν ἐκεῖνα;

- Ὅχι, ἀποκρίθηκε πάλι ὁ ἐρημίτης. Ἀντιστέκομαι μόνο στὸν λογισμό μου καί δέν τὸ ἐγγίζω.

- Νὰ πού κι ἡ φιλαργυρία ζῆ ἀκόμη μέσα σου, ἀλλά κι αὐτὴ εἶναι δεμένη, εἶπε ὁ Ἀββᾶς Ἀβραάμ καί συνέχισε:

- Ὑπόθεσε τώρα πὼς δύο ἄνθρωποι ἔρχονται νὰ σ' ἐπισκεφθοῦν καί ξέρεις πὼς ὁ ἓνας σ' ἐπαινεῖ διαρκῶς, ἐνῶ ὁ ἄλλος σέ κακολογεῖ. Μπορεῖ νὰ ἔχῃς καί τούς δύο τὸ ἴδιο;

- Καθόλου, εἶπε πάλι μέ εἰλικρίνεια ὁ ἀσκητῆς. Θὰ προσπαθῆσω ὅμως νὰ φερθῶ μέ καλωσύνη καί σ' ἐκεῖνον πού μέ κακολογεῖ.

- Τότε ἀδελφέ μου, τόν συμβούλευσε ὁ Ἀββᾶς Ἀβραάμ, πᾶψε νὰ νομίζῃς καί νὰ λές πὼς ἐφθασες σέ ἀπάθεια. Ζοῦν μέσα σου τὰ πάθη, γι' αὐτὸ χρειάζεσαι ἀγῶνα ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου.

Άγρυπνία και Προσευχή

Κατά την διάρκεια της άγρυπνίας στο Πρωτάτο - Πρωτάτο λέγεται ο κεντρικός Ίερός Ναός των Καρυών, επειδή σ' αυτόν εκκλησιάζεται ο Πρώτος του Άγιου Όρους, αυτός που σήμερα λέγεται "Πρωτοεπιστάτης"- τὰ φῶτα του Ναού, εκτός από τό λαδοφανό του αναλογίου καί τὰ τρεμοσβήνοντα κανδήλια, είναι σβηστά.

Κάποτε, σέ μία τέτοια άγρυπνία, ο έκκλησιάρχης - Τυπικάρης- παρεκάλεσε τόν Κακαβέλα, μετά τό μεσονύκτιο, νά διαβάση τήν βιογραφία μέ "μακρά" ανάγνωσι τής έορτής ή του έορταζομένου Άγιου τής ήμέρας, κατά τήν τάξι του Άγιου Όρους, αντί όμιλίας που γίνεται στόν κόσμο.

Η ανάγνωσι αυτή είναι μεγάλη καί διαρκεί περίπου μία ώρα ή καί περισσότερο. Όταν τό διάβασμα είχε φθάσει στή μέση, οί Πατέρες, από τόν πολύ κόπο τής άγρυπνίας, είχαν αποκάμει καί αποκοιμήθηκαν. Ο Κακαβέλας, άφου είδε πώς κανείς δέν άκουγε τήν ανάγνωσι, αλλά όλοι έκοιμούντο καί μέ άρμονία ρόγγαζαν, έκλεισε τό βιβλίο τής αναγνώσεως, έβγαλε τίς κάλτσες του καί άρχισε νά σκοτώνη τούς ψύλλους καί τά άλλα ζωύφια, που άνυπόφορα τόν ένοχλοΰσαν. Κι ένώ έτοιμαζόταν νά βγάλη, για τόν ίδιο σκοπό, καί τήν φανέλλα του, κάποιος από τούς άδελφούς Ξύπνησε, είδε

τήν σκηνή που διαδραματιζόταν στο αναλόγι καί άμέσως ρώτησε τόν Κακαβέλα:

- Δάσκαλε, τί κάνεις εκεί;

Ο Κακαβέλας, μ' όλη του τήν άπάθεια, άπήντησε:

- Άπλουστάτα, άδελφέ μου, διέκοψα τήν ανάγνωσι, για νά μή χαλάσω τήν άρμονία του ροχαλητου καί τήν ώραία νηπτική προσευχή των Πατέρων καί νά μή διακόψω τόν μακάριο ύπνο, που γι' αυτόν οί Πατέρες διάλεξαν τόν κατάλληλο τόπο, για τήν κατάλληλη αυτή προσευχή, αλλά κι έγώ βρήκα τήν εύκαιρία νά έξοντώσω τά ζωύφια που άνυπόφορα μ' ένοχλοΰσαν.

Στό μεταξύ, μέ τήν συζήτησι αυτή, Ξύπνησαν καί οί άλλοι Πατέρες καί ή σκηνή αυτή έλαβε τέλος, για νά συνεχιστή ή άγρυπνία καί ή προσευχή, άφου βρήκε τήν εύκαιρία ο Κακαβέλας, νά δώση ένα καλό μάθημα καί νά τούς ύπενθυμίση πώς δέν πρέπει στήν προσευχή νά κοιμώμαστε, αλλά νά γρηγορούμε, νά άγρυπνούμε καί νά προσευχώμεθα, για νά μήν πέσωμε σέ πειρασμό, όπως διδάσκει καί τό Ίερό Εύαγγέλιο:

"Γρηγορείτε καί προσεύχεσθε, ίνα μή εισέλθητε εις πειρασμόν· τό μέν πνεΰμα πρόθυμον, ή δέ σάρξ άσθενής".

Αυτό θά ειπεί άγρυπνία καί προσευχή.

Τό βιβλίο που έξαντλήθηκε
μέσα σέ δύο μίνες

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Ο ΛΕΠΡΟΣ
ΤΗΣ ΚΑΡΤΣΗΣ ΑΛΗΤΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

από τίς εκδόσεις
"ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ"
ΤΗΛ. 210 - 64 47 903

Αθωνική

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τής ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Μοναχός Σίμων - Κωνσταντίνος Μπούκας

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 17,6 Ε. κωδ. παχ. 2777

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ

Γραφείο
ΑΘΗΝΑ 14

Αριθμός Άδελφας
4 9 3 9

Κύριε Ίησοϋ Χριστέ, έλέησόν με

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ